

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/3 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/3 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/3 an 20 franci, 1 an 40 franci

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr. a treia-oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumerează și la poște și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Nimeri singuratici à 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc pe acțiuni.

Alianța și „îndulcirea”.

Când vorbim — ca și ieri — despre alianța naționalităților, noi credem că vorbim la un punct al politicii noastre, în care se întâlnesc toate nuanțele deosebite din sinul nostru, în care convin toți Români. Așa ar trebui cel puțin să fie. Alianța cu naționalitățile, aprobată măcar în principiu de toți, dorită de conferențele naționale, impusă de necesitatea logică a faptelor, aparține lucrurilor de pe terenul comun, pe care ne găsim cu toții împreună.

Dar' curios. Îndată după-ace am încheiat alianța cu celelalte naționalități — grație ducului rău al sorții — ne-am desbinat noi înșine, între noi, și continuăm a ne desbina tot mai mult. Dacă ducul acela rău, făt al întunecului păcat, continuă a ține și mai departe în puterea sa, pe cei ce l-a cuprins, dacă cuprinși astfel ei vor continua pe calea răutății, ce au apucat atunci fatal o să ajungem și noi a imita pe unul dintre aliații noștri, pe frații Serbi, desbinându-ne sub presiunea fraților noștri liberi, cum ei s'au desbinat după modelul fraților lor din regat.

Am zis ieri, că tot spriginul ce ni-se dă din afară e mai mult ori mai puțin egoist; dar' noi avem o experiență tristă pentru a completa judecata de ieri și a zice, că chiar și spriginul fraților este egoist, ba uneori primejdios... Amară experiență!

Și cum, grație spriginului fraților noștri, ne-am desbinat, îndată după încheierea alianței, jertfind astfel condiția absolut necesară a „încrederii justificate” în noi înșine, *concordia* — vorba bătrânului Gladstone — vedem deja, cum după articolul nostru de ieri, sar, de aici, de colea generoșii noștri potrivnici, eroii „situațiunii schimbate”, și ne întrebăm cu un suveran dispreț: „...cum și cutezați a pronunța cuvântul „alianță”?... noi am făcut-o, noi am încheiat-o, noi am asudat pentru ea; dar' voi, voi ce aveți a face cu ea? Voi ce ați lucrat pentru ea?”...

Dacă acești „diplomați” ar fi reușit a conveni asupra numelui „ziarului” lor, ce va să fie, dacă ar fi reușit a-l pune în lucrare, și dacă până astăzi n'ar fi murit, — atunci întrebările de mai sus, de sigur le-am vedea astăzi apărând îmbrăcate în cine știe ce retoricești frase și cu cine știe ce aparat de litere strigătoare la cer.

Ei bine, noi presupunem că „fătul cel nebotezat” nu s'a născut mort, presupunem toate condițiile de mai sus realizate în cel mai „favorabil” chip — pentru ei — primim întrebările, și vom răspunde.

Dar' înainte de răspuns, se ni-se permită și nouă o modestă întrebare.

Încă n'am uitat trecutul apropiat, și durere, nu-l vom pute uita curând. Știm, că părintele și nănașul, patronul și tutorul suprem (prin procură) a „fătului” nebotezat este dl Slavici, domnul de tristă memorie, pentru noi, și de glorioasă amintire pentru potrivnicii noștri.

Întrebăm acum noi:

Ce ar fi fost oare, dacă „sentimentul comun public al tuturor Românilor” — vorba aceluiași domn Slavici — ar fi primit propunerea de „îndulcire” din faimosul „Milleniu” al lui?

Ce ar fi fost dacă comitetul național ar fi lăsat-se se acrediteze insani-tățile „condeiului simbrăș”?

Ce ar fi fost, dacă noi n'am fi paralizat și nimic tentațiunile criminale, cuprinse în următoarele cuvinte ale lui Slavici: „sunt mari interesele naționale, cari cer, ca să curmăm cât mai curând vrajba cu Maghiarii. E însă lucru învederat, că înflegerea va fi cu atât mai anevoioasă, dacă manifestările nemulțumirii noastre se vor urma, ca note discordante și

în timpul sărbării (milleniului). Avem dar' să ne dăm seama, dacă putem ori nu, ca oameni rezonabili, să sperăm, că Maghiarii vor ajunge în cele din urmă și ei la recunoașterea adevărului și vor fi accesibili pentru pace. Dacă da, atunci trebuie se profităm de ocaziune spre a-i îndulci, pentru-ca să fie accesibili pentru pace”... (Milleniu II. din nr. 260 al „Tribunei” 1895).

Ce ar fi fost, dacă am fi urmat cu toții politica aceasta de îndulcire, propagată sub egida unor cercuri înalte?

Răspundeți, o prețioși auctori ai „alianței naționalităților” și veritabili întemeietori ai vrajbei Românilor, răspundeți, o, excelenți amici ai „îndulcitorului” Slavici! — Ce ar fi fost atunci?...

Voi nu răspundeți; vom răspunde noi.

Atunci, milleniul ar fi fost adevărat milleniu. Atunci comitetul național în loc de *Manifestul*, care l-a dat ar fi trebuit să dea un *Apel de îndulcire*; atunci comitetul executiv al congresului naționalităților în locul *Protestului* dela 1 Mai, ar fi trebuit să dea un *Circular millenar*, ca cel al episcopului Szabó, sau și mai patriotic; atunci în loc de *Conferența națională* convocată pe 3/15 Mai, ar fi trebuit să se aranjeze un mare pelerinaj la Budapesta, care de sigur n'ar fi fost oprit; atunci în loc ca se meargă la milleniu câteva sute de Români de prin Bănat cu 15 preoți și 15 dascăli în frunte, ar fi trebuit să meargă cu miile, Români din patru unghieri, în frunte cu membrii comitetului național, și cu un tricolor românesc, pe care să-l închine înaintea expoziției millenare între aplauze și urale, în care „ejen”-uri și „se trăsască” să se fi amestecat într-o dulce armonie frățască de pace și patriotisme millenar; atunci în loc de meetingurile de protestare dela București, Iași, Craiova, Ploiești etc... etc., ar fi trebuit aranjate tot atâtea excursiuni de plăcere la Budapesta, ca toți Români să se închine înaintea națiunii singure alcătuitoare și singure millenare; atunci în locul meetingului de protestare al tinerimii din Viena ar fi trebuit tot meetinguri de îndulcire, atunci meetingul din Paris ar fi trebuit ținut sub prezidiul dlui de *Pázmándy* spre apoteozarea vișelului de aur al Maghiariei millenare; atunci — și aici s'ar fi văzut foloasele alianței cu naționalitățile — noi, Români ar fi trebuit să intervenim cu toată insistența pe lângă aliații noștri, ca să împedecăm meetingul din Praga, și mai pe sus de toate arderea steagului maghiar la Belgrad...; atunci, o! atunci multe ar fi trebuit noi să facem, toate spre îndulcirea iubiților noștri millenari.

Dar' ce ar fi fost atunci? Cine și-ar mai fi bătut atunci capul cu noi? Cine și-ar mai fi luat osteneală să le spună millenariștilor — chiar în decursul sărbării lor — că-s grandomani, lipsiți de cerințele minții sănătoase, că-s brutali și barbari, ca și acum o miie? Și atunci? Răspundeți, o distinși amici ai dlui Slavici, și vă vom răspunde și noi, la întrebările puse, încă mâne.

Nou meeting la Paris.

„Gazeta Transilvaniei” află, că deja de pe acum s'au luat măsuri pentru aranjarea unui meeting monstru la toamnă în *Quartier latin*, cu vre-o 15 mii studenți de toate naționalitățile din lumea întreagă. La acest meeting deasemenea se va pune la ordinea zilei chestiunea naționalităților din Ungaria.

Cinstit. „Bud. Hir.” luând notă de articolul nostru „Băncile, ca factor cultural” și prezentând datele din el face următoarea observare:

„La noi e moda a învinovăți pe Români pentru aceasta, sub titlu, că pun băncile în serviciul năsuințelor naționale. N'ar fi oare mai corect, dacă în loc de recriminațiuni și băncile maghiare ar urma exemplul celor românești?”

Eată o observare corectă și un ton cinstit, așa de rar în ziaristica maghiară, când e vorba de Români și alte naționalități. Doar vor prinde minte în milleniul al II-lea...

Loialitatea ziarelor maghiare.

O probă despre loialitatea ziarelor maghiare ne dă „Alkotmány”. „P. Napló” a publicat un comentariu la declarațiunea, pe care Archiducele Iosif a făcut-o în Ungvár în favoarea partidului popular. „Reichspost” din Viena a tradus din cuvânt în cuvânt conținutul ziarului jidano-maghiar. Dar' numărul acela al lui „Reichspost” a fost confiscat pentru reproducerea din „P. Napló”. În sentența de confiscare se zice: „Pasagele incriminate ale articolului citat vatămă prin defaimare cinstea ce se datorește împăratului și membrilor casei împărătești”.

Dar' „P. N.”, autorul adevărat al articolului incriminat nu face a același lucru?

Meetingul naționalităților în PARIS.

Pentru ca cetitorii noștri să aibă complet tot ce se referește la importantul meeting din Paris, vom reproduce, pe lângă informațiunile noastre particulare, tot ce găsim în alte ziare. Astfel astăzi reproducem discursul dlui *Flourens*, pe care „Gazeta Transilvaniei” l-a publicat ieri franțuzește și românește. Noi ne mărginim a reproduce textul românesc, adăugând ceva din discursul dlui *Schmidt-Beauchez*. Mâne vom reproduce, ca act istoric, procesul verbal luat în meeting.

DISCURSUL PRESEDINTULUI E. Flourens.

Doamnelor, Domnilor!

Una din urmările cele mai naturale ale introducerii unui regim de libertate la un popor care nu e deprins cu el de mult timp este, că națiunea, care are să iese o parte mai mult sau mai puțin efectivă de intervenire și, prin urmare, de responsabilitate în direcția afacerilor publice, este mai viu, mai exclusiv preocupată de grija politicii interioare, de multiplele incidente ale vieții parlamentare.

Poporul scoate mai rar capul pe ferăstrău ca să vadă ce se petrece în afară, el nu aruncă asupra evenimentelor politice externe decât o privire mai distrasă. Le dă numai o intențiune mai trecătoare și mai în fugă.

Ar fi însă un egoism strimt și orb ca să nu ne interesăm deservit de soarta celorlalte popoare din Europa și să nu ascultăm plângerile, păsările și revindicările naționalităților, ce se simt asuprite.

Aceasta pentru patria noastră ar însemna o desertare dela rolul său istoric și o abdicare fatală.

Ne-am abate astfel dela toate aspirațiunile generoase, dela toate tradițiile cavaleerești ale rasei noastre, dela cea grandioasă cerință de expansiune, care a făcut pe Franța tare și puternică și a unit, printr-o legătură indisolubilă, în spiritul tuturor popoarelor, numele său glorios cu triumful ideilor de umanitate, de progres și de libertate. (Aplause prelungite).

Ar însemna, în același timp, că dăm dovadă de o absolută orbie, de o completă necunoaștere a adevăratelor noastre interese, a intereselor noastre vitale și primordiale.

Franța nu este una din acele puteri insulare, cari pot să se înfășure în egoismul și în personalitatea lor. Ea nici nu poate să se izoleze de restul Europei și poate-că tocmai lucrul acesta îi uită prea mult aceia, cari ne împing cu ușurință în expediții depărtate coloniale, unde eforturile fără socoteală avuțiile noastre și sângele de o miie de ori încă mai prețios al copiilor noștri, în aventuri prea adese ori lipsite de câștig real și de o durabilă eficacitate. (Foarte bine! Foarte bine!).

Franța este și va rămâne, înainte de toate, o putere continentală, chemată a su-

feri contra-lovitură imediată și directă a transformărilor, pe cari le va aduce neapărat în echilibrul bătrânei noastre Europe ajungerea succesivă la libertate a naționalităților încă asuprite, precum și grupările nou de interese de forță și de influență, cari vor rezulta inevitabil din aceasta.

Franța republicană nu trebuie să înlocuiască greșeliile Franței imperiale, și desastrelor noastre dela 1870 se datorează în mare parte faptului că, în acea epocă, perduserăm contactul cu evoluțiunea, ce se producea de câțiva ani în centrul Europei, cu o forță încă confuză, dar' neîndoiosă.

Ori-și-cine știe astăzi, grație revelațiilor succesive ale istoriei contemporane, că dacă Germania a putut nepedepsită să desmembreze patria noastră, ea datorește rezultatul acesta în mare parte tratărilor prințului de Bismarck cu contele Andrássy.

Intervenirea Ungariei, în ochii căreia prințul de Bismarck știu să facă să strălucească speranța unei satisfacțiuni cel puțin parțiale a prea vechilor și prea legitimele sale revindicări în contra Austriei și începutul, aurora unei ere nou de independență și de autonomie relativă — este ceea-ce a paralizat bunăvoința Austriei și a permis Italiei să se sustragă dela angajamentele sale față de noi și să nu-și poată împlini datoriile sale de recunoștință către liberatoarea sa. (Aplause repetate).

Dacă sfaturile sănătoase, ce s'au fost dat în acel timp curții din Viena, ar fi fost ascultate, dacă Austria ar fi știut să profite de momentul când Germania își angajase cu nechibzuire toate forțele sale pentru ca să zdrobească ultimele noastre eforturi de rezistență, ea ar fi putut, în câteva zile de marș, și fără să mai tragă nici un foc să dicteze condițiile de pace în Berlin, să răsună și să repare desastrul dela Sadova și să recucerească vechia sa preponderanță asupra Europei centrale. (Aplause). Însă Ungaria s'a pus de-a curmezișul în calea executării acestor planuri și în speranța de a dobândi dualismul, le-a făcut să nu izbutească.

Astăzi dualismul există! Cari sunt rezultatele lui?

Din 40 de milioane de locuitori, câți numără imperiul austro-ungar, abia 13 milioane au ajuns să se bucure pe deplin de foloasele acestui sistem nou.

Ultimul său cuvânt, consecința finală a fost, ca din regimul de libertate relativă, ce l-a inaugurat, să facă beneficiul exclusiv al minorității, privilegiul unor rase favorizate, privilegiul a opt milioane de Germani în Cisleithania, a 5 milioane de Maghiari în Transleithania. Celelalte 27 de milioane Români, Serbi, Slovaci, Ruteni, Cehi și Slovaci nu sunt aliați, ca pentru revindicarea exercitării acelor drepturi se invoacă principiul acesta, care ni-se înfățișează nouă Francezilor ca *fundamentul și baza oricărei constituțiuni liberale și umanitare*; egaitatea cetățenilor în fața legii. (Aplause).

Noi Francezii nu putem înțelege, ca oameni cari se bucură de o valoare egală fizică, intelectuală și morală cu popoarele de origine latină și slavă, comparate cu cele de origine germană sau maghiară, se poată accepta să trăiască într-o stare de inferioritate civilă și politică. (Aplause repetate).

Această nedreptățire socială are deci ca consecință de a pune în centrul Europei, germenul unei situațiuni de turburare și de neliniște, a cărei contra-lovitură o resimt mai mult sau mai puțin viu toate națiunile vecine de giur împrejur; de a contribui astfel la menținerea acestei stări de nesiguranță generală, care este cauza principală a prelungirii regimului de pace armată, regim de sastrucos, ce apasă așa de greu asupra bugetelor tuturor puterilor continentale de 25 de ani încoace și care paralizează avântul civilizațiunii europene față de rivalii sei din noua lume și în curând chiar față de națiunile din extremul Orient, dacă fenomenele, a căror martori am fost noi în timpul recent, vor continua.

Dacă, din contră, Austria ar redeveni. ca firea lucrurilor, ce pozițiunea geografică și compozițiunea sa etnică o chiamă a fi, o confederațiune mare și puternică de națio-

nalități de rasă diversă, de constituțiune și de limbă, de state autonome și independente unite sub sceptrul unui și aceluiași domnitor în punctul de vedere exclusiv al intereselor apărării comune în contra pericolului exterior, un fel de vastă *Elveție monarhică*, atunci coalițiunea care a făcut de un pătrar de secol din Europa un câmp retranșat formidabil, de unde ambițiunea geloasă germanică neliniștește și amenință toate popoarele vecine mari și mici, ar perde baza ei de acțiune și centrul său de operațiune; atunci ea s'ar slăbi încetul cu încetul și s'ar anihila. Toată lumea ar simți atunci instinctiv, că nu mai este așa de direct amenințată și că pentru a respinge un pericol mai mic are lipsă de o efortare mai mică și că menținerea păcii nu mai recere jertfe atât de apăsătoare. Ideea unei desarmări s'ar generaliza. ea ar trece curând în practică și în fapt, ea s'ar impune tuturor guvernelor și ar fi binecuvântată de toate popoarele. (Aplause).

Diversele naționalități de origine germană, latină și slavă s'ar contrabalansa și s'ar echilibra între ele însuși în sinul monarchiei austro-ungare. Aceasta ar servi la rindul ei ca ponderatoare între puterile europene, ale căror popoare sunt de aceeași origine. Ea ar lucra instinctiv a împedeca, ca unul din aceste trei elemente să se ia un rol preponderant asupra celorlalte două.

Forța sa n'ar mai deștepta nici o susceptibilitate, căci ori-ce gând de cucerire și de expansiune de teritor sau de anexiune de popor îi va fi interzisă, din cauza aprehensiunii propriilor sale popoare, cari s'ar teme cu drept cuvânt de a vedea rupt acest echilibru stabilit între ele.

Ea ar pute astfel îndeplini rolul de arbitru pacific, la care, cum ziceam adineaori, pare a fi predestinată, care însă a fost împedecată de a-l îndeplini până acum prin predominarea unei oligarhii birocratice, șicanatoare și despotice, tot așa de incapabilă de a funda o unitate centralizatoare puternică, cât și de a tolera o liberă expansiune a unei descentralizațiuni fecunde.

Astăzi vom asculta pe reprezentanții autorizați, pe oratorii delegați de comitetul celor trei naționalități: română, sârbă și cehoslovacă, cari ne vor expune situația în Transilvania. Nu ne aparține a ne constitui în judecători asupra gravaminelor lor, însă aici ni putem să uităm că tradițiunile glorioase și cavaleerești ale țării noastre nu ne permit să astupăm urechile față cu plângerile acelor, cărora rigoarea legilor țării lor nu le permite a expune liber revindicațiunile lor. (Aplause).

Nu-i vorba aici nici-decum de o acțiune revoluționară și de uneltiri subversive, și încă mai puțin e vorba de o cucerire sau anexiune, și nu e vorba de a modifica granițele împărățiilor sau a șgdui tronurile și dinastiile. Noi vom asculta aici cetățeni pacifici, cari reclamă pentru dinșii și pentru frații lor de origine, în țeara care i-a născut, și care de secol întregi a fost rodită, gloriificată și liberată de jugul otoman prin sângele strămoșilor lor, cetățeni cari reclamă beneficiul dreptului comun din punctul de vedere politic, ca și din punctul de vedere civil și social. (Aplause prelungite).

Maghiarii și Francezii.

Fragment din discursul dlui

Schmidt-Beauchez.

„Národnie Listy” a publicat un foarte amănunțit raport în patru numeri consecutivi dela însuși corespondentul său dl Schmidt-Beauchez. Deși nu textual, totuși într-un extract mai lung dl Beauchez comunică și discursul său propriu.

În prima parte a vorbirii sale descrie și înșiră toate fărâdelegile și volnicile săvârșite contra Slovacilor cu atâtea cunoștință de cauză, ca-și-când ar fi trăit ani de-arindul printre Slovaci.

În partea a doua a discursului său dl Schmidt-Beauchez explică, pentru care scop a fost convocat meetingul, ear' a în partea a treia a desvéluit prietenia fătarnică Maghiarilor față cu Franța. Credem de interesant a reproduce din această parte câteva pasaje:

„Dar” cineva ar pute obiecta, că ziaristii francezi au fost așa de bine primiți în Budapesta, au fost slăviți și aclamați, așadar dovadă, că Maghiarii nutresc cătră ei adevărate simpatii. Da, Maghiarii, cari în astfel de treburi sînt meșteri neîntrecuți, avînd la dispoziție bani nenumărați, au primit pe Francezii în mod strălucit, i-au aclamat și slăvit, au cântat chiar și *Marseillaise*-a, — dar ce dovedesc toate acestea? Ori-și-ce Francez, care a călătorit prin Germania, își aduce aminte, că Francezii pretutindenea acolo sînt primiți în mod extrem de politicoș — tocmai față cu Francezii, Germanul ține mult a fi politicoș până la exagerare; însuși împăratul german Wilhelm a înecugurat pe Jules Simon cu mari onoruri și politețe, — totuși însă nimenea nu va conchide din acestea, că Germanii ar fi prieteni ai Francezilor! Tocmai în anul acesta, e arangiată în Berlin expoziția industrială și de sigar Berlinezii ar întimpina pe Francezi, dacă ar voi să meargă acolo, în mod grandios și s'ar întrece care de care a se face mai plăcut Francezilor, dar ce concluzie s'ar pute oare trage dintr'o astfel de întîmplare? De altfel nu există pe lume oraș, care n'ar privi drept cinste de a bineventa la sine pe Francezi; dar toate acestea nu sînt decît niște politețe oficiale, care n'au vre-un rost mai adânc. Ear' întrucît privește Budapesta, treaba nici nu poate sta altfel, în urma mersului logic al lucrurilor publice...

De altfel aceasta reese și dintr'o mică comparație. Francezii sînt pretutindenea bine primiți, drept! Dar' totuși există deosebire, sînt nuanțe și în aceste primiri. Guvernul ungureș, nu-i vorbă, îngăduie toate manifestățiunile francofile, bineventarea Francezilor, banchete, slaviri; ba și mai mult, el le pune la cale prin agenții sei, pornește deputați maghiari cu misiuni speciale în Franca, se oferă ziaristilor francezi a le plăti toate cheltuielile călătoriei, a arangia, pe seama lui, sîrbări pompoase, la care persoane oficiale cîntă în mod ostentativ *Marseillaise*-a. Apoi bine, acestea totuși sînt în contradicție cu politica triplei, — se gîndesc mulți și ved în ele inconsecuență. Ce mare amăgire însă este ascunsă în această gîndire, în toata această zarvă și larmă, cînd nu însemnează nimic, cînd nu pornesc din sinceritate. În delegațiuni, unde Maghiarii formează majoritatea cu Nemți, aproaba și votează politica favorabilă triplei alianțe... Cînte deci Maghiarii *Marseillaise*-a cît voese, politica lor nu este prietenească Francei.

Să ne uităm însă puțin la Praga. Orașul acesta se află în aceeași monarchie, dar' acolo guvernul nu îngăduie asemenea manifestățiuni... și eu n'aș povăui pe nici un ofician al statului, a cînta în Praga *Marseillaise*-a, dacă nu vră să fie supus cercetării disciplinare. În Budapesta însă, nimeni nu l'ar împedeca a o face! Ce nepotrivită, așadar! Dar' este și ceva mai mult. Maghiarii vin la Paris, se topeșc într'a așigura pe Francezi despre simpatia lor, ba chiar se roagă de ajutorul Francei contra Germanilor — cum face dl Pázmándy în „*Journal*” — dar' din cauza aceasta nu îndură nici o neplăcere reîntorcîndu-se acasă; pe cînd pe Cehi deși n'au sîrbit nici pe jumătate atîta, îi așteaptă acasă multe neplăceri. De unde vine deosebirea? Fiindcă simpatia Slavilor sînt adevărate, serioase, pe cînd la Maghiari ele nu sînt decît altceva, decît politețe goală, bine calculată, fără ori-ce însemnată reală.

(Va urma.)

Procesul Tiurenilor.

(Raport special al „*Tribunei*”).

Alba-Iulia, 23 Iulie n.

Astăzi, în 23 Iulie c., s'a început pertractarea unui nou proces de agitație, nici nu știm al căteale, la tribunalul regesc de aici. Acusați sînt harnicul paroh din Tiuriu Ioan Pop Păcurar și brăvul învățător Nicolau Făgărășan, tot de acolo.

Comuna Tiuriu este o comună mare și frumoasă lângă Blaj, cu locuitori în majoritate Români gr-cat., ear' o minoritate mică Maghiari, de confesiunea rom-cat. și ref. Pe cînd aceștia din urmă sînt rîmași mai îndrîcți și în decadență, expuși de a se contopi în elementul român, locuitorii români sînt în progres continuu, conști de naționalitatea lor și buni Români. Aceasta, grație energiei și activității neobosite a bravor conducători: a parohului și învățătorului, cari de mai mult de un deceniu lucră cu stăruință pentru deșteptarea și înaintarea poporului, condus de ei. Dar' tocmai înaintarea aceasta, tocmai deșteptarea și progresul poporului a fost și este spin în ochii Maghiarilor și de aci se trage ura lor contra acelor, cari stau azi pe banca acusaților.

Motivele procesului.

Faptele lor au fost denunțate și timbrate de agitație contra Maghiarilor, prezentînd lucrul, că Maghiarii din Tiuriu sînt ex-

puși primejdiei de a fi atacați de Români, în urma „agitației” celor doi conducători. Astfel sînt trași ei în cercetare pentru mai multe fapte, pretinse agitatorice. Pertractarea acestui proces a fost fixată mai artîu pe 7 Maiu, dar' a fost amînată — din pedeci oficiale — cum se zice, pe azi.

Constituirea tribunalului.

Tribunalul s'a constituit astfel: președinte judele Korbuly, juri: Guardasoni și Felszeghi, acuator procurorul Csiky, ear' apărători sînt d-nii advocați *Alexandru Velcan* și *Dr. Ioan Marcuș*. Afară de acusați, sînt citați în calitate de martori aproape 40 oameni din comună, între cari primarul maghiar și preotul rom-cat., apoi doi gendarmi. Între martori cei mai mulți sînt agravororii, citați de procuratură; aceștia sînt Unguri, ear' martorii acusaților sînt Români. Între martori sînt și femei. Aparițiunea lor e stranie și de sigur nu înveselitoare pentru tribunal, de oare-ce toți țeranii unguri au port românesc și vorbesc rîu ungurește; mai bine știu românește.

Președintele, după-ce constată, că atît acusații, cît și martorii — afară de trei duși în România — sînt de față, cetește acusa, fără de motive, cari și așa sînt cunoscute, după-cum a zis el.

Dr. G. Făgărășan.

Se purrede apoi la interogator, cu unul dintre acusați și anume cu dl învățător George Făgărășan.

La început președintele vrea a-i arăta, că numele dînsului e Fogarasi, ear' nu Făgărășan, în contra căruia învățătorul protestează. Interogatorul se învîrte mai cu seamă în jurul corului de adulți, pe care l'a întenciat el, și că pentru-ce acest cor și în genere țeranii cîntă între altele: Deșteaptă-te Române, Doina lui Luca ciu, Sus opinecă și frumosul cîntec: „Strigă Bănuț din Sibiu, că Ardealul nu-i pustiu”. Aceste patru cîntece sînt timbrate de agitatorice.

Președintele între multe alte întrebări, îl întreabă, că dînsul a învățat pe oameni la aceste?

Acusatul răspunde bărbătește, că da, el Doina lui Luca ciu și Sus opinecă dar' pe Deșteaptă-te Române nu, de oare-ce l-au știut oamenii.

Dela cine l'au știut? întreabă președintele.

Acusatul: Dela oameni din alte comune și dela un soldat.

Procurorul: întreabă cu mare interes, cine e acesta?

Acusatul: Un Ungur din Tiuriu, căruia îi zic *Osandri*...

Procurorul: trîntește furios creionul pe masă.

Președintele întreabă, că cu ce scop a învățat pe oameni la cîntările aceste?

Acusatul: Cu scopul de a se cultiva oamenii și anume la dorința lor, căci le plăceau.

Președintele: Știut-ai că ele sînt agitatorice și că sînt oprite?

Acusatul: Neg, că sînt agitatorice și știu, că nu sînt oprite.

Președintele: întreabă apoi despre sîrbarea din 3/15 Maiu 1894, cînd Tiurenii au sîrbat în afară de comună această zi.

La această sîrbare învățătorul n'a fost de față și sîrbarea au făcut-o oamenii la inițiativa lor proprie.

Asemenea alte întrebări de felul acesta au pus, la care învățătorul răspunzînd, a rîsfrins acusele, că din cîntările aceste s'ar fi produs agitație.

Interogatorul dlui Făgărășan a ținut până la amezai; după amezai a fost ascultat dl paroh Păcurar și cățiva martori. Pertractarea continuă. ap.

DELA MEHADICA.

Nouă chestiuni.

Drama sîngeroasă dela Mehadica a adus o tristă celebritate nenoricatei comune românești, așa cît vom trebui să ne ocupăm de ea din diferite puncte de vedere.

Drama aceasta sîngeroasă are adecă și ea un fond social politic, care acum urmează a fi tractat și discutat.

Primim mai mulți articoli în această materie, pe cari datoria de publicisti ne impune să-i publicăm. Scriși de oameni din părțile locului, trebuie să presupunem, că ei sînt scriși în cunoștință de cauză, și de aceea noi îi publicăm spre lămurirea chestiunii, pe care noi din depărtare nu o putem apreția. Credem însă, că o discuțiune obiectivă și calmă, care sperăm că se va face, va clarifica lucrurile și va îmbunătăți, ceea-ce e de îmbunătățit.

O desculpăre.

Folosim ocașiunea pentru a face o constatare. Referitor la tîinovățiunile indirecte,

ce s'au făcut din partea corespondenților noștri, inteligenței române din părțile Mehadiiei, dl Ilie Curescu din Caransebeș ni-a trimis încă pe la 10 I. c., o scrisoare, la care era adăus un act, retipărit dia „*Foia Diecesană*”.

Actul tractează despre ocupațiunea islazelor comunale din fostul comitat „*Severin*”, și e o traducere din l. maghiară a decizului congregațiunii comitatense, în cauză, și comentarea lui.

Noi nu putem publica, din lipsă de spațiu, acest lung act, dar' cei competenți a judeca în chestiune îl cunosc. În scrisoare dl Curescu zice:

„Ear' ce se atinge special de comuna Mehadica, cam 2 luni înainte de tristul eveniment a fost la mine primarul, cu vro cățiva reprezentanți de acolo, cărora le-am predat acest act, pe lîngă informații și cu graiul viu”.

Noi luăm la cunoștință și constatăm aceasta.

Chestiunea islazului.

— Scrisoare particulară. —

Caransebeș, în 20 Iulie 1896.

„Dreptatea” din Timișoara a publicat în nr. 129 dela 22 Iunie a. c. (4 Iulie) un raport special despre evenimentele sîngeroase din Mehadica și despre cauzele acestei întîmplări foarte triste. În corespondența aceasta și zice între altele:

1. Că înainte cu vre-o 2 ani a satorit congregațiunea comitatului Caraș-Severin modalitățile după care sînt a se regula ocupațiunile; că principiile satorite ar fi umane cu deosebire în ce privește sărăcimea, căreia li-se vor da parcelele ocupate cu un preț bagatel; că comitele suprem, dl E. de Iakabffy, ar fi arătat cu ocașiunea satoririi instrucțiunii, o adevărată îngrijire părintească pentru oameni, dar' durere, că s'a executat într'un mod neomenesc.

2. Că inteligența din Caransebeș a expus într'un circular, momentele care sînt a se observa la regularia ocupațiunilor, durere însă, că ițele le-a încurcat un „tribunist” prea înflăcărat, dînd oamenilor în meetinguri ținute în mai multe comune, sfaturi perverse și contrare legilor.

Ei, se cercetăm acum datele aceste puținel mai de aproape.

Ce zice congregațiunea comitatului Caraș-Severin prin modalitățile satorite în ședința dela 12 Octomvrie 1893, referitoare la ocupațiuni?

Congregațiunea declară, că în principiu n'are nimic contra, dacă parcelele ocupate se vor lasa ocupanților de acum sub următoarele condițiuni:

a) în prima linie trebuie să se măsore islazul prin experți, apoi ocupațiunile, peste care trebuie să se facă și planuri, speșele ce se fac prin măsurarea islazului le suportă comuna, ear' cele pentru ocupațiuni, respectivi ocupanți. Contractele ce le încheie comunele cu experții pentru măsurarea islazului sînt a se subșterne vicecomitei spre întarire;

b) ocupațiunile sînt a se preț și prețuirea are să se expună 60 de zile la cassa comună spre vedere;

c) comuna să iee seama, ca și după de-tragerea parcelor ocupate să rămână pășune destulă pentru vitele locuitorilor;

d) ocupațiunile se pot da respectivilor numai prin cumpărare și vedere, suma banilor se poate împăca în 10—15 ani;

e) dreptul de cumpărare îl are în prima linie posesorul ocupațiunii, ear' dacă dînsul nu plătește suma cerată, atunci poate și altul cumpăra parcela respectivă;

f) satorrește mărimea ocupațiunii permise;

g) satorrește, ca familiile care n'au 5 resp. 10 jugere de pămînt propriu să capete pămînt din ocupațiuni în proporțiune cu teritoriul ce se poate vinde, și ca membrii ai unei comunități disolvate, care pot dovedi prin deciz ajuns la valoare de drept că au capăt, ca parte a lor parcele ocupate de familie, acestea le pot ține gratuit;

h) satorrește, că decizul acesta nu se extinde asupra acelor ocupanți, cari dovedesc prin documente, că au căpătat parcelele cu aprobarea autorității superioare;

i) satorrește, în care ținuturi ale islazului nu se pot da ocupațiunile oamenilor sub nici o condiție;

k) satorrește, că procesele în curgere contra ocupanților ordonate de congregație nu se pot sista și ocupanții trebuie să se facă contracte de arîndă pe 6 ani cu comuna, punînd termenul pentru trecerea acestora până la 1 Ianuarie 1895, împrecușuindu-se după acest termen numai aceia, cari n'au făcut contracte cu comuna. În fine se dispune, ca speșele enorme pentru aceste procese în masă să se pună din oficiu în preliminarul comun.

Punctul a) impune comunelor speșe enorme, care nu se pot justifica cu nimica și care pentru ocupanți se îndoesc, pentru-că ei, pe lîngă aceea, că contribuieșc la aceste speșe

comunale, mai trebuie să procure pentru parcelele ocupate și planuri, cari reer de nou speșe. Era de ajuns, dacă congregațiunea cerea satorirea măririi (cuprinsului) ocupațiunii, ceea-ce și așa se face din partea ocupanților, procurînd planul parcelelor ocupate, ca totodată să se știe cît de mare e restul islazului.

Firește, că ar fi scăpat persoanelor încredințate din partea comitatului cu măsurarea islazului un frumos venit din mîni, măsurare, care în vre-o 80—90 de comune a comitatului Severin — unele cu 4000—5000 jugere — ar fi dat o sumă frumoșică.

Punctul b) dispune prețuirea parcelelor ocupate. Comuna Teregoa, a propus congregațiunii prețul parcelelor ocupate cu 2 fl., 3 fl. și 5 fl. de juger, ear' aceasta în ședința dela 28 Maiu a. c., li-a schimbat resp. urcat 6 fl., 12 fl. și 22 fl. de juger; dela alte comune până acum n'avem date autentice.

Asupra punctului c) e superflu a mai perde o vorbă, căci dispozițiile cuprinse în punctul acesta sînt atît de oribile, încît nu sînt demne de a apreciare mai de aproape.

Decizul mai susnumit al congregațiunii a produs mare neliniște în toate comunele, pentru-că prin el, atît comunele cît și locuitorii singuratici sînt expuși la speșe mari.

Acesta e decizul la cărui satorire cum zice corespondentul P. din „Dreptatea” nr. 139 comitele-suprem, dl E. de Iakabffy s'a arătat ca un adevărat părinte.

Ori-ce îngrijire părintească, care nu se îngrijește, ca dispozițiile emanate să se execute conștiențios și în spirit uman, rămîne o așa numită îngrijire părintească, și e numai o laudă nemeritată, ca să nu zic bizantinism.

Și ce a făcut inteligența din Caransebeș, pe care a numit-o dl corespondent P. în „Dreptatea” (și care constă din 7 bărbați, — sîrman Caransebeș, asta e toată inteligența ta? căci dl *Tit Hageș* și *Mihai Popoviciu* nu aparțin inteligenței caransebeșene). Despre aceea-ce a făcut ne clarifică mai de aproape „*Foia Diecesană*” dela 20 Februarie (4 Martie) 1894 care cuprinde circularul inteligenței. Vă rugăm să cetiți circularul acesta și să vă mirați și să exclamați, cum de nu s'au regulat îndată ocupațiunile după un act atît de luminat.

Treaba însă s'a întemplat altfel decum aștepta inteligența caransebeșană.

Termenul dat pentru regularia ocupațiunilor până la 1 Ianuarie 1895 a trecut și trista afacere a ocupațiunilor n'a fost nici rezolvată nici delăturată.

După termenul expirat, dădu fiscalul comitatens, dl *Árjád Sulyok* (Stockinger) circular nou, dîto: Lugoș, 13 Martie 1895, care zice următoarele:

Termenul ce l'a pus comitatul pe 1 Ianuarie pentru regularia ocupațiunilor a expirat, fără-ca să se fie ajuns scopul dorit. Deci pentru a scuti posesorii parcelelor ocupate de cheltuieli nefolositoare și de procese costisitoare, să dispune următoarele:

1. În fiecare comună reprezentanța comună are să decidă în privința vinderii ori nevinderii ocupațiunii, și un recurs la comitat contra acestui deciz nu se admite.

2. Dacă să decide vinderea, atunci aceasta are să se publice locuitorilor, numindu-se apriat, care și ce fel de ocupațiune se vinde, cu observarea, că aceia care doresc a cumpăra astfel de parcele, trebuie să se „îi-le măsore prin un expert, să ridice un plan de pe ele și în termen de 60 de zile să le subștearnă oficiului comun.

3. Aceasta apoi supraviseuește și prețuește părțile măsurate prin o comisiune exmisă din sînul reprezentanței, al cărei preșident va fi un om din o comună străină.

4. După aceasta decide reprezentanța comună la cui, și cît pămînt și cu ce preț îl vinde, satorind totodată și timpul în care are să se plătească parcela ocupată. Decizul acesta să subșterne comitatului spre întarire.

Acel ocupant, care nu se va folosi de acest favor nici în termenul pus pe 1 Iulie 1895, acela se va scoate fără cruțare din folosința pămîntului ocupat.

Această ordinațiune a fiscalului comitatens încă nu e de astfel ca să liniștească oamenii și nici nu „îi-a ajuns scopul.

Aceste sînt deciziunile pe care le-a emanat comitetul și organele lui în cauza regularii ocupațiunilor.

Poporul fostului comitat Severin e sărac, pămîntul de calitate rea, dările și alte contribuțiuni sînt mari, nerespectarea legilor de cătră organele adm., maghiarisarea barbară la care apoi se mai adaugă purtarea dură și întîmpinarea aspră a oficialilor față de populațiune.

Apoi acești oameni necăjiți să nu se amărăscă și oferească?

Dl corespondent P. (verosimil și el un membru al inteligenței caransebeșene) afirmă,

că un „tribunist” prea înflăcărat a încurcat ițele inteligenței, dînd oamenilor în meetinguri ținute în mai multe comune, sfaturi perverse și contrare legilor, dar a rămas dator a argumenta afirmarea sa. La urma urmelor va crede doară amabilul și bunul domn, că numai un corespondent înflăcărat al „Dreptății” poate da sfaturi bune. După cele-ce a scris susnumitul corespondent despre trista întîmplare din Mehadica, „îi-se poate recomanda mai multă modestie.

Manipularea necorectă și nesolidă a primarului Urechiatu, — pus primar de protopretorul Teregovei — cu banii comunali a dat impulsul la excesul atît de trist.

Și ce au făcut autoritățile? Gendarmeria arestează oameni de tot nevinovați, pretorul lasă să impuște în locuitorii pacinici și nearmați, ear' vicecomitele, punînd coroana exceselor susnumitelor organe, trimite pe capul oamenilor o companie de ostași ca asistentă. Și ce face părintescul comite-suprem, dl E. de Iakabffy? Poate ne va da dl corespondent P. al „Dreptății” și despre asta vre-o informațiune?

Grănițerul.

Coldstein Számi

la

universitate.

Sup titlul acesta scrie „*Alkotmány*” dela 22 Iulie un articol plin de amărăciune și durere, fiindcă studenții din neamul lui „*Goldstein Számi*” se înmulțesc așa de tare la universitățile maghiare. Articolul e pro-văzută cu interesante date statistice, din cari extragem următoarele: „În anul 1877/8 au fost la universitatea din Pesta 2952 ascultători, dintre cari: catolici au fost 1591, reform. 172, luterani 446 și *Jidani* 579

După aceea publică statistica studenților universitari pe anul trecut, care e următoarea: 4006 ascultători — dintre cari, catolici: 1680, reform.: 415, lut.: 400 și *Jidani*: 1255. Va se zică, în decurs de 17 ani, studenții universitari *jidani* s'au înmulțit aproape cu 700; pe cînd statistica studenților de alte confesiuni — arată chiar un regres.

„*Alkotmány*” sfîrșește zicînd, că din datele de mai sus poate vedă fiecare pericolul cel mare ce amenință Ungaria, înmulțindu-se așa de considerabil *Jidani*.

Știm și noi că e foarte rîu nu numai pentru Maghiari și pentru noi înmulțirea *Jidanilor* în țeară, căci ei sug sudoarea poporului, îl înșeală și sărăcesc. Dar' cine e de vină? Numai și numai Maghiarii!

De cînd cu „era liberală” înagurată de *Tisza Kálmán*, „sdrobitorul naționalităților” și părintele *Jidanilor* și până azi, Maghiarii în continuu au lîngșit pe *Jidani* și s'au bătut pentru prietenia lor. Ei înregistrau prin ziarele lor cu bucurie nespusă maghiarisările de nume ale *Jidanilor*, și pentru-ca să-i amalgamizeze cu totul cu națiunea maghiară, au introdus legile bisericești, prin cari au profanat sanctuarul bisericii și au sguduit moralitatea în popor. Toate acestea numai de hatrul *Jidanilor*, pentru-ca vezi Doamne, să se înmulțească nația maghiară — cu *Jidani*.

Jidovii au ajuns a fi privilegiați, li-se conced oficiile cele mai înalte.

Ear' dacă Ungurii „îi-i-au făcut pe *Jidani* frați, de ce se miră că stau să-i scoată dela universitatea și că universitatea e mai mult a *Jidanilor* de cît a lor, ei sînt de vină!!

REVISTA PRESEI.

Presă română.

„*Gazeta Transilvaniei*” (nr. 153) tractează în prim-articol intitulat „*Agitațiunea electorală și guvernul*” despre agitațiunea electorală timpurie în țeară și partidelor opoziționale, deși nu se știe, dacă *Bánffy* va disolva la toamnă dieta, ceea-ce dovedește numai, că opoziția n'are nici o încredere în nedisolvarea dietei la toamnă, ci că ea e hotărîtă de a face cît mai multe încurcături guvernului, chiar în cazul nedisolvării dietei până la primăvară.

*

„*Dreptatea*” (nr. 153) scrie sub titlul „*Muncaci*” un prim-articol despre discursurile „patriotice” rostite din partea poporațiunii slovace și rutene și din partea ministrului Erdélyi la festivitatea desvîlirii monumentelor millenare ridicate acolo. Articolul re-lievează îndosebi mai multe pasagi din discursul lui Erdélyi, care a zis între altele despre Ungaria: „datinile și limbile pot fi diferite, dar' sentimentul patriotic e același” și arată cît de fățarnici sînt guvernânții actuali, cari una vorbesc și alta fac.

CRONICĂ

Sibiu, 23 Iulie n. 1896.

Politica internă și externă a monarhiei. În Paris a apărut o carte, al cărei titlu e: „La Consolidation Interieure de L'Autriche-Hongrie et son Role dans la Question Orientale”. Numele autorului nu e spus, dar din cuprinsul ei se vede, a fi un bărbat cunoscut în ale politicii. Se ocupă cu starea internă a monarhiei, cu naționalitățile și încă foarte pe larg. Chestiunea orientală e tratată deosebi, și autorul o de părere, că între Rusia și Austro Ungaria nu poate fi vorba de război, de oare ce Rusia are cu totul alte probleme de rezolvat, decât ca să urgiteze rezolvarea chestiunii orientale.

Pentru Mehădicani. Colecta pentru nenorocii din Mehădicani a trecut deja peste a II-a sută de fl., care s'a și expediat spre împărțire. Lista noilor contribuitori vom publica-o îndată ce spațiul foii ne permite.

Columna lui Traian — confiscată. Ciobanul nostru, George Carjan, după ce a umblat de nou prin Italia, și nu i-a succedat să fie primit în armată, pentru a se duce în Africa, s'a deosebit cu Menelik, s'a reforsat supărat drept la Oprea-Cârțosora. Aci însă l-au așteptat lucruri tot așa de „constituționale”, ca și cele din țeara lui Menelik. Eată ce ne scrie el, cu mâna lui:

„Mercuri seara a fost săptămâna eram în vatra părinților mei, șezând pe pământul gol. Au venit 4 gendarmi, m'au ridicat și m'au dus dimpreună cu „columna lui Traian”, portreturile regelui Românilor, reginei, moștenitorul tronului, manșirea Argeșului, Brătianu, Alecsandri, Flava, Marchisul Pandolfi, ale mele două fotografii și una de o femeie italiană, 3 mape și mai multe cărți. M'au dus la solgăbirul Bistrai. Acesta m'a cercetat groaznic și m'a trimis cu gendarmii la Făgăraș carăși la gendarmi, apoi de acolo la judecătoria. Județul Terec ear' m'a întrebat groaznic, că ce treabă am eu cu Roma și cu România. I-am spus, că cum s'eu nu am eu treabă cu mama și cu fratele meu? Pentru că eu nu sunt frate cu Ungurii. Și mai mult de 2 zile m'au ținut în arest, apoi m'a dat drumul afară. Mi-a făgăduit că am voie de a avea mea, dar nu s'a ținut de vorbă. Mai înainte cu o lună de zile am pus o arătură la Împăratul, contra vre-o câtorva primari, notari, solgăbiri, județi, cari n'au judecat drept. M'a întrebat, că ce treabă am eu cu Împăratul. Acum un an și jumătate m'am rugat de dreptul de a vinde cărți Solgăbirul m'a oprit și vicespanul m'a oprit; ministrul m'a făgăduit că m'i-l'a trimis, zice alspanul, dar solgăbirul nu vrea să m'îl-dee în mână. Oamenii cari fac asemenea lucruri, eu zic și le-am spus și lor: județul Tibaldi, Terec, Bistrai, că nu sunt demni de stima oamenilor și dacă nu m'i vor da Columna, potetruile și tot ce este al meu, și dacă nu m'i da valoarea pentru arătarea către Împăratul, sau și pentru dreptul de în timp scurt vouă arăta Împăratului ce s'feti-nici are.”

Părintelui Oprea din Lipova — precum așm — i-a trimis din partea Românilor din Curcio o „diplomă de recunoștință” pentru meritele sale patriotice, ca cortez guvernamental, și niște daruri. Anume: o medală millenară cu tricolor național-maghiar și o poliță de asigurare a scumpiei sale vieți pe 24 ore, o invenție millenară și aceasta. — Mai zică cineva, că Români nu sunt recunoscători.

Actul de caterisire al sinolului din Baurești e combătut în modul cel mai violent de către zărele patriarhiei din Constantinopol. Aceste ziare — scrie „Evenimentul” din Iași — găsesc ca anticanonica caterisirea Metropolitului Ghenadie și o consideră ca o lovitură dată bisericii ortodoxe.

Pofta n' cuie! Foile jidano-maghiare, pentru a înbata cu apă rece pe patrioții millenariști, au scornit minciuna, că regele Alexandru al Sârbiei va cerceta tirgul lor vestit poreclit expoziția millenară. Acum vine desmintirea formală a acestei minciuni, spunând, că nici pe departe regele Alexandru nu se gândește la așa ceva.

Hymen. Dl. Cornel Popovici și d-soara Iuliana Căsteanu din Boșca-montană, logodiți.

Socialiști între secerători. În comuna Topolya, secerătorii au fost întârziți de către socialiști în contra stăpânilor lor. Ei au cerut o parte mai mare din bucate, altminterea rup contractul. Unora le-a și succedat a căpăta mai mult, cei mai puțin însă s'au pălăit, căci au fost înlocuiți prin muncitorii din satele vecine și astfel au rămas fără muncă în restimp de vară și fără ce mânca la iarnă.

Reuniunile de presă. Comitetul de direcțiune al reuniunilor de jurnaliști, în ședința din urmă ținută în Zürich s'a constituit astfel: președinte Singer (Viena), vicepreședinte Schweitzer (Berlin), Hebard (Paris), Torelli (Milano), Berozo (Madrid), notari Taunay (Paris) și Janson (Svedia), cassar Cauler (Bruxella). Totodată în ședința de constituire s'a luat hotărârea, că în congresul viitor din Stockholm s'fi pus la ordinea zilei și chestiunea dreptului de autor, poziția presei față de telegraf, și dreptul presei față de judecătoria, în diferitele state. — Când s'ar cunoaște și în străinătate prigonirea foilor noastre din partea guvernurilor statului, atunci verdictul jurnaliștilor străini ar fi: Ungaria e cea mai barbară țeară, unde libertatea presei naționalităților e un necunoscut.

Cine sunt fabricanții de chibrite în Ungaria? Telegraful din America aduce o știre foarte importantă: Un oare-care american a inventat o astfel de fabrică, care cu o iuțală foarte mare și cu o ieftinătate ne mai pomenită vinde chibritele și așa ieftine destul. Fabricanții de chibrite „maghiari” i la auzul acesteia au fost cuprinsi de o groază mare, nu cumva proprietarii fabricii din America s'și ridice o fabrică și în Ungaria, când apoi chibritele s'ar ieftini și mai mult. Ca aceasta s'nu se întâmple, au dat ochi cu guvernul unguresc, căci doar pentru aceea e guvernul terii. Fabricanții maghiari aceia au ținut alaltăieri o consfătuire în Budapesta, în care au luat hotărârea, că vor înainta un „Memorand” la guvern în contra întreprinzătorului american. E curios, că la această consfătuire au luat parte următorii fabricanți „maghiari”: Kohn Jakab și József, Reiter József, Reiser Adam, Brachfeld Vilmos, Reiner Zsigmond, Neubauer Károly, Spitzer Armin, Huss Mór, Stein și Rosenstrass, Meyer Mór, Kohn Gyula și Löwenfeld Tivadar. Cetind aceste mărețe și străbune nume maghiare îți vine să te întreb, oare n'ar fi mai bine ca statul să introducă monopolul de chibrite, decât ca acești veritabili „Maghiari” să se îngroșe pe so-oalea țerii întregi.

Jidani în contra unei fete creștine. Se scrie din Timișoara, că trei agenți jidani, Moricz Deutsch, Iacob Weissberger și Franz Oberländer au intrat în casa unei fete creștine și după ce au tratat-o în chipul cel mai barbar și neomenos au lăsat-o cu sufletul pe buze. Jidanași au fost prinși și i s'vor ispași păcatul în temnița din Timișoara.

Incendiu violent. Se telegrafează din Londra, ca vestita fabrică de velocipede Humber din Coventry a fost zilele trecute distrusă de flăcări. Mai multe clădiri învecinate cu fabrica au fost deasemenea arse. Pagubele sunt enorme. Mai toți lucrătorii fabricii au rămas pe drumuri și fără lucru.

O sinucidere unioă în felul seu. Maholányi, cassar de tren s'a sinucis ieri în un mod îngrozitor. Și-a umplut adică pușca cu apă și și-a slobozit-o în gură. Apa i-a zdrobit capul cu desăvârșire risipindu-i creierii în toate părțile. Nefericitul cu s'a sinucis fiindcă n'lipsiau din casă 300 fl. pe cari nu știa cum s'le restituie.

S'au aflat în 22 Iulie într-un cupeu de clasa I. a trenului ce sosise la 1 oră și 48 m. d. a. dela Coșca-mică un portmoneu de piele, conținând 18 fl. 02 cr., ear' la 23 Iulie într-un cupeu de cl. III. a trenului ce sosise la 9 ore 20 m. seara dela Căsnădie un inel de fidanțare. Lucrurile pierdute se afla la di șef de stațiune din loc.

Oameni arși de vii. O mare nenorocire s'a întâmplat în Szempa. Un cărmărar de acolo Adolf Krammer, ferba vinars și o bute din cause necunoscute până acum, a luat foc. La doi lucrători cari stăteau lângă bute li s'au aprins vestimintele, și deși li s'a venit în grabă întru ajutor, nefericitii au murit în urma grozavelor arsuri încă ieri noapte.

Aforisme politice.

— Una la zi. —

Dintre toate ramurile de cunoștințe științifice, încă din vechime, nici una n'a avut soartea a fi așa trunchiată de mâni nedibace, ca tocmai politica. Gentz.

VIEAȚA SOCIALĂ.

Petrecere de vară va arangia „Reuniunea pompierilor voluntari” din Săbiște, Duminecă, în 4/26 Iulie, 1896 în „Mailat”. Venitul curat este pentru fondul renașterii. Începutul la 1 oră p. m.

Oferte marinimoase se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale ziaristică.

Petrecere în Ocna. Inteligența română din Ocna-Sibiului, la dorința expresă a oaspeților aflători la baile din Ocna, arangiază Duminecă în 14/26 Iulie a. c., în sala cea mare dela hotelul „Thellmann”, o petrecere cu joc. Prețul intrării: de persoană 50 cr., de familie 1 fl. 50 cr. Începutul la 8 și jumătate ore seara. Venitul este destinat în favorul bisericii gr.-cat. din loc. Monor, la 7 Iulie st. n. 1896. Comitetul arangiator: Simon Tanco, președinte. George Todoran, cassar. Constantin Titieni, secretar. Elia Cincea, controlor. Prețul intrării de persoană 1 fl., în familie de persoană 80 cr. Începutul la 3 ore p. m. Oferte marinimoase se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale ziaristică. NB. Prea stimulate familii sunt avizate la proviziunea proprie.

Invitare la petrecerea de vară, ce o va arangia *junimea studioasă din Monor și giur, Sâmbătă, la 1 August st. n. 1896.* În localitatea de gimnastică ridicată în grădina școlii fundaționale din Monor (comitatul Bistrița-Năsăud). Venitul curat este destinat în favorul bisericii gr.-cat. din loc. Monor, la 7 Iulie st. n. 1896. Comitetul arangiator: Simon Tanco, președinte. George Todoran, cassar. Constantin Titieni, secretar. Elia Cincea, controlor. Prețul intrării de persoană 1 fl., în familie de persoană 80 cr. Începutul la 3 ore p. m. Oferte marinimoase se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale ziaristică. NB. Prea stimulate familii sunt avizate la proviziunea proprie.

Raportul general

al comitetului societății de lectură „Andrei Șaguna” cu finea anului școlar 1895/6.

(Urmare).

2. Jurnalele.

În decursul acestui an școlar societatea a putut pune la dispoziție membrilor ei 26 jurnale, pe cari parte le-a abonat din averea sa, parte le-a primit gratuit. Dintre acestea 4 teologice, 2 politico-bisericești, 8 literare, 8 politice, 1 foaie musicală, 1 humoristică, 1 pedagogică și 1 de comerț și industrie. Jurnalele expuse spre citire în sala de lectură au fost următoarele:

1. „Tribuna”. 2. „Telegraful Român”. 3. „Foaia Poporului”. 4. „Tageblatt”. 5. „Biserica ortodoxă”. 6. „Vieța”. 7. „Convorbiri literare”. 8. „Revista Nouă”. 9. „România musicală”. 10. „Biserica ort. rom.” 11. „Lumea ilustrată”. 12. „Deșteptarea”. 13. „Candela”. 14. „Gazeta Bucovinei”. 15. „Familia”. 16. „Vatra”. 17. „Vulturul”. 18. „Dreptatea”. 19. „Foaia de Duminecă”. 20. „Foaia diecesană”. 21. „Revista critică-literară”. 22. „Unirea”. 23. „Gazeta Transilvaniei”. 24. „Revista Orăștiei”. 25. „Amicul tinerimii”. 26. „Revista Lipovei”. 27. „Néptanítok lapja”.

Din „Almanach”-ul ce l'a edat societatea, ca suvenir de primul seu iubileu se mai află disponibile 210 exemplare, ear' cataloge 153.

B) Cassa.

Starea cassei cu finea anului e de 1175 fl. 6 cr.

Venitul brut e de 278 fl. 96 cr., din care subtrăgându-se spesele în sumă de 204 fl. 6 cr. rezultă un venit curat de 74 fl. 94 cr. Averea societății în bani se compune peste tot:

1. Din un scris fonciar în valoare de 1000 coroane.
2. Din suma de 432 fl. 80 cr., care este depusă la institutul de credit și economii „Albina”.
3. Din fondul de ajutoare, cari în decursul anului s'a urcat la suma de 236 fl. 43 cr., deasemenea depuși la „Albina” și în fine
4. Din suma de 5 fl. 79 cr., care e disponibilă la cassar. Conform dispozițiilor din statute 10% din venitul brut s'au adaus la capitalul neattingibil completându-l la suma de 624 fl. 39 cr. (Va urma).

ECONOMIE.

Filoxera. Iyindu-se filoxera în unele comune, s'au pus sub carantină următoarele sate: din comitatul Târnava-mică: Lasleul-săseș, Șoimuș, Lasleul-românesc; din comitatul Albeii-de-jos: Sân-Craiu; din comitatul Torontal: Nemet-Szerb, Boka, Szerb-Aradăcz, Tot-Aradăcz, Trimia-mică, Senuitoură și Károly Liget.

Prospectele de roadă a viilor.

Sântaproape 7 ani de când culesul viilor n'a dat roadă așteptată. În această vreme vinul italian străbătuse mai întreaga noastră țeară. Aproape în tot anul s'a importat din Italia 1,000.000 hectre de vin. În anul acesta însă, după-cum recunosc și neguțătorii italieni importul a scăzut foarte mult. Mai virtos vinurile falsificate au înstrăinat pe neguțătorii dela import. După-cum aflăm, roadă bogată care se arată în acest an în vii, va exclude și mai tare vinurile străine de pe piațele țerii noastre în unele ținuturi se sperăza la o recoltă atât de bogată ca și care de zecimi de ani n'a fost; firește, speranța este condiționată de timp favorabil, ca viile să fie scutite de grindină. În prezent pe pământul țerii noastre se află 350.000 jugere catastrale plantate cu vie, de pe care se sperăza o roadă de 5—6 milioane hl. Așa recoltă n'a fost după constatările statistice din anul 1885 încoace niciodată. În Austria amăsurat teritoriului plantat cu viță, se arată o roadă și mai bogată în proporție cu viile din țeara noastră. Economii din Austria au știut scuti mai bine viile de filoxeră și peronosporă, de aci se explică diferența.

VARIETĂȚI.

Figuri semnificative. — În Japonia femeile se pot cunoaște de pe pieptenatul părului, anume se poate ști, care dintre ele sânt fete, care femei măritate și care sânt văduve e ce doresc a se mărita. Fetele, care doresc a se mărita își poartă părul împletit sus în formă de eventail sau în forma fluturelui; afară de aceea își mai împodobesc părul cu mai multe galoane de aur și argint și cu mărgel colorate. O văduvă care își caută un al doilea bărbat, își împletește părul pe un ac de os de broască țestoasă, ce stă orizontal. Ear' văduvele, care voesc a rămâne credincioase bărbatului lor răposat și a nu se mai mărita, își tund părul scurt și și-l împletează înapoi, fără nici o podoabă. Femei împleteate astfel se ved însă rar.

Bibliografie.

Gramatica Germană

de Sava Popovici Barcianu, revidată și completată de Dr. Danil Popovici Barcianu.

Această gramatică a limbii germane este cunoscută tuturor Românilor, cari de limba germană au avut vre-un interes. Acum ea a apărut în ediția a cincia și este provăzută cu o prefață scrisă de dl profesor seminarial din Sibiu, Dr. D. P. Barcianu, fiul răposatului autor. Prefața este scrisă în temnița Văului, unde dl Dr. Barcianu, după-cum se știe, a suferit pentru Memorand. Revidată și completată gramatica în fond și formă, ea se prezintă cu mult mai bună și din punct de vedere practic și teoretic pusă pe un teren cu mult mai științific. Completarea constă din o mai bună arangiere și alegere a bucăților de cetit și tradus, prin o mai practică întocmire a vocabularului alfabetic dela finea fie-cărei deprinderi și dela finea gramaticii însăși. Revidarea este deosebi cu privire la stil, dar' mai pe sus de toate la ortografie, aplicându-se acum ortografia fonetică a Academiei și delăturându-se astfel o pedecă principală a edițiilor anterioare.

Atențiunea ce s'a dat celor patru edițiuni anterioare va deveni deci cu mult mai intensivă față de aceasta nouă și mai perfectă ediție. Limba germană, după-cum vedem din zi în zi, trebuie să o cultivăm tot mai mult. Prin această gramatică este asigurată *teem-nica* cunoaștere a limbii germane. Ea poate servi ca manual de gramatică la toate școlile noastre medii, precum și ca manual de deprindere în limba română la gimnaziile cu limbă de propuneve germană. Cu această gramatică a mână poate studia limba germană un om mai matur chiar și fără instructor. O recomandăm cu căldură.

Gramatica conține 27 coale 8° și costă numai 1 fl. 40 cr.

Se poate procura dela „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Chestiuni de învățământ, un volum de 340 pagine; note asupra învățământului primar de d. A. Lupu-Antonescu, profesor și inspector al școlilor primare și normale. Cuprinde următoarele capitole:

Statul și învățământul. — Alexandri și C. Negruzzi pedagogi. — Cartea de cetire. — Programa studiilor primare. — Cine, ce? — Un învățător inimos. — Negru pe alb: sărăcimea școlilor rurale, recrutarea învățătorilor, localurile, circumscripțiile școlare etc. — Conferențele didactice. — Cucerii de Ruși. — Examenle particularilor. — Școala și școlarii. — Un document școlar: reformele propuse de consiliul general de instrucțiune din 1884. — O excursiune la țeară.

De vânzare la toate librăriile și la editorul H. Steinberg, strada Șelari nr. 18. Prețul 2 lei.

Gălindarul zilei.

25 Iulie n. 1896

Istian Sob. Arch. Gavril.
Gregorian: Iacob Ap.
Scările: răsar 4.25, apune 7.35 m.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 22 Iulie n. 8 ore dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediu lunar 754.8)	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
Observată	Diferența din presiuă		
723.6	— 0.5	+20.5	31.2 +17.0 W

Din țeară 22 Iulie n. 7 ore dimineața.

Stațiunile	Frest. absolut. în mm.	Temperatura Celsius	Vântul direcția	țaria
Budapesta	759	— 23.2	V	1
Satmar	760	— 23.3	S	1
Cin	759	— 24	—	—
Orșova	760	— 23.4	SV	1
Arad	759	— 22.6	SV	2
Pacea	759	— 22.3	SV	2

Sosii în Sibiu.

În 24 Iulie n. 1896.

Hotel „Împăratul Romanilor”. F. Maurits cu soția, director de bunuri din Făgăraș. C. B. auri, artist din Verșet. B. Serley din Cehul-Selăgului și I. Dobrotă din Poiana, preoți. Dr. V. Mihai, medic din Poiana. F. Serley, privatier din Cehul-Selăgului. F. Serley din Bereșu, Behon și Bing din Viena, I. Vogel cu soția din Budapesta, toți cu mercianți.
Hotel „Neurhrer”. E. Biro, oficial din Sân-Miclăș. I. Schonthal, neguțtor de lemne din Făgăraș. A. Weidenbacher, neguțtor de vin din Codlea. Gelb, comerciant, M. Deutsch, L. Melitzer, I. Singer, I. Weiser, voiajori, toți din Budapesta. I. Fried din Oradea-mare. A. Bezelli din Crașova. A. Wagner din Brașov. K. Boll, A. Selinger și Müller din Viena, toți voiajori.
Hotel „Meltzer”. A. Balomir, arăndar din Balomir. N. Muntean, privatier din Jibot. I. Szabo cu fiul, econom E. Krause din Viena de Jos.
Hotel „Habermann”. E. Tolomini, antreprenor din Udine. A. Preuss, soție de notar din Tartlau.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 22 Iulie n. 1896.

Soluție	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela
Grâu				
Bănățene nou	77	6.55	6.65	78
Grâu dela Tisa	77	6.60	6.70	78
Grâu „Pota”	77	6.5	6.6	78
Grâu dela Alba-Reg.	77	6.55	6.65	78
„Bacfa”	77	6.65	6.75	78
Grâu ung. de Nord	77	6.65	6.75	78

Soluție	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela
Săcări				
Orz	70—72	5.60	5.65	
de nutreț de viciare de bore	60—62	—	—	
de bore	63—64	—	—	
de bore	64—66	6.20	6.60	
de bore	66—68	8.85	8.90	
de bore	68—70	8.80	8.85	

Soluție	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela
Grâu				
Sept.-Oct.	6.81	6.86	6.83	
Sept.-Oct.	6.81	6.86	6.83	
Sept.-Oct.	6.81	6.86	6.83	
Sept.-Oct.	6.81	6.86	6.83	

Soluție	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela
Grâu				
Sept.-Oct.	6.81	6.86	6.83	
Sept.-Oct.	6.81	6.86	6.83	
Sept.-Oct.	6.81	6.86	6.83	
Sept.-Oct.	6.81	6.86	6.83	

Soluție	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela
Grâu				
Sept.-Oct.	6.81	6.86	6.83	
Sept.-Oct.	6.81	6.86	6.83	
Sept.-Oct.	6.81	6.86	6.83	
Sept.-Oct.	6.81	6.86	6.83	

Soluție	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela
Grâu				
Sept.-Oct.	6.81	6.86	6.83	
Sept.-Oct.	6.81	6.86	6.83	
Sept.-Oct.	6.81	6.86	6.83	
Sept.-Oct.	6.81	6.86	6.83	

Soluție	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela
Grâu				
Sept.-Oct.	6.81	6.86	6.83	
Sept.-Oct.	6.81	6.86	6.83	
Sept.-Oct.	6.81	6.86	6.83	
Sept.-Oct.	6.81	6.86	6.83	

Soluție	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela
Grâu				
Sept.-Oct.	6.81	6.86	6.83	
Sept.-Oct.	6.81	6.86	6.83	
Sept.-Oct.	6.81	6.86	6.83	
Sept.-Oct.	6.81	6.86	6.83	

Soluție	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela
Grâu				
Sept.-Oct.	6.81	6.86	6.83	
Sept.-Oct.	6.81	6.86	6.83	
Sept.-Oct.	6.81	6.86	6.83	
Sept.-Oct.	6.81	6.86	6.83	

Soluție	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela
Grâu				
Sept.-Oct.	6.81	6.86	6.83	
Sept.-Oct.	6.81	6.86	6.83	
Sept.-Oct.	6.81	6.86	6.83	
Sept.-Oct.	6.81	6.86	6.83	

Soluție	Cal
---------	-----

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia“, societate pe acțiuni din Sibiu

GRAMATICA GERMANĂ

TEORETICĂ PRACTICĂ
de
Sava Popovici Barcianu.

Edițiunea a cincea
revidată și completată
de

Dr. Danil Popovici-Barcianu.

Această gramatică atât de bine întocmită, având la fine și un mic vocabular german-român costă numai 1 fl. 40 cr. plus 10 cr. porto.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni din Sibiu se află de vânzare

Portretul domnului
Dr. IOAN RAȚIU.
Cu 50 cr.

TABLOUL
CONDAMNĂȚILOR POLITICI
PENTRU CAUSA ROMÂNĂ.
Preț 2 fl.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit
împreună cu
însoțiri de consum, de vânzare, de viieri, de lăptării etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică
pentru
înfăințarea și conducerea de astfel de însoțiri
de
F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a.
Traducere autorizată de
Dr. Aurel Brote,
directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania“.

EDITURA
„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibului“.
(280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr., recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“,
soc. pe acțiuni în Sibiu.

La „Tipografia“, soc. pe acțiuni
în Sibiu se află de vânzare

CARTEA DURERII
DE
EMIL BOUGAUD.

TRADUCERE DE
IACOB AFIN NICOLSCU.
Editor: **Dr. E. DĂIANU.**

Preț 70 cr. (cu porto postal 73 cr.)

Această carte a fost recomandată de
cătră Exc. Sa Metropolitul Victor Mi-
hălyi de Apșa printr'un circular special.

A eșit de sub tipar:

HOMO SUM.
ROMAN
DE
GEORGE EBERS.

Preț 1 fl. sau 2 lei 50 bani.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu
se află de vânzare, cu preț 20 cr. broșura

Die rechtliche Grundlage des Dualismus

Basa de drept a dualismului

de
Dr. N. D. cavalier de Preda.

Broșura aceasta, scrisă nemțește și apă-
rută în Viena, este dedicată energicului

Dr. Carol Lueger.

Băile Herculane (Mehadia)

(Herkulesfürdő, Ungaria).

[1534] 7—10

Stațiune de cale ferată, postă și telegraf.

Renumite therme

de pucioasă și sare cu temperatură terestică de 55° C.

Începutul sezonului la 1 Maiu.

Loc de cură climatică. — Gimnastică suedică și masaj. — Băi electrice. — Hidroterapie. — Rendez-vous internațional. — Situație admirabilă în valea romantică a Cernei. — Promenade și locuri de excursii. — Climă favorabilă. — Situație scutită de vânt. — Aer ozonic și liber de praf. — Palaturi de băi, hoteluri splendide. — Salon de cură. — Lumină electrică. — Muzică proprie. — Orpheu (Teatru Variété).

Medici români.

Consultațiuni în toate limbile europene.

Juncțiune cu trenul Expres, Orient-Expres; dela Orșova cu năile dunărene.

Bilete cu prețuri reduse.

Frecvență în anul 1895: 10.000.

O specialitate naturală neprețuită

este apa minerală alcalin-acidă bicarbonată

Isvorul „Matilda“ de Bodok

care după experiențele făcute s'au dovedit ca o apă medicinală prea eficientă și plăcută mai ales: la **conturbări de mistuire, maladiile stomacului, a rinichilor, a beșiciei udului și ale organelor respiratoare etc.**

Borviz de primul rang

care prin limpezitatea sa rară și prin conținutul său mare în acid carbonic natural de un gust și efect prea plăcut și binefăcător, va îndeplini chiar și pretențiunile cele mai delicate, ca cum nici o altă apă minerală.

Deposit în Sibiu, Sighișoara (Segesvár) și Alba-Iulia:

la domnul **J. B. Misselbacher sen.,** în Brașov deposit propriu strada Caldărarilor nr. 68, și se poate comanda și de-adreptul dela administrațiunea subsemnată.

[1739] 10—100

Cu toată stima

Administrațiunea isvorului „MATILDA“:

Josef György,

(comit. Hármszék). Bodok. (Transilvania).

Biblioteca lui George Barițiu.

Cele mai ieftine cărți românești!

Librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni din Sibiu ajunse în posesiunea unei mari părți din biblioteca lăsată de neuitatul

GEORGE BARIȚIU

se află în plăcuta poziție de a oferi publicului românesc cărți prețioase cu cel mai redus preț.

„Istoria Transilvaniei“.

Marele op al regretatului nostru istoric:

„PĂRȚI ALESE DIN ISTORIA TRANSILVANIEI“,

pe 200 de ani din urmă (3 volume). Se poate procura cu **preț redus.** Anume:

Vol. I. broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30. Vol. II. broș. în loc de fl. 4.— numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80. Vol. III. broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80. Opu întreg broș. în 3 vol. în loc de fl. 11.— numai cu fl. 6.50 — șese fl. și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.

„Dicționarul unguresc-românesc“.

Broșurat în loc de fl. 2.50 costă acum numai fl. 1.50. Legat costă numai fl. 2.50.

Alte cărți rari și prețioase.

Prețuri reduse:

Dicționarul limbii române, după însărcinarea dată de societatea academică română, elaborat ca proiect de **A. T. Laurian** și **I. C. Massimu.** Colaboratori **Iosif Hodoș** și **George Barițiu.** — București 1876, opul complet numai 4 fl.

Glossariu, care cuprinde *vorbele din limba română străine prin originea sau forma lor,* precum și cele de origine înduioasă. Elaborat de **A. T. Laurian** și **I. C. Massimu.** București 1871, 584 pagini numai 50 cr.

Opurile lui Caiu Corneliu Tacit, traduse de Gavril I. Munteanu, director și profesor, date în tipar sub auspiciile societății academice după încetarea din viață a traducătorului (Biografia traducătorului anexată). Sibiu 1871 1 fl.

Darea de seamă asupra procesului politic de presă al dlui **George Barițiu,** redact. „Observatorului“, în cestiunea colectelor pentru soldații români răniți. (Pertrac-tarea finală din 30 Aprilie v. 1879). În loc de 25 cr. acum numai 10 cr.

Othello, novelă de Will. Hauf, traducere. 81 pagini numai 10 cr.

Responsabilitatea ministerială. Discursul de reîntrire al procurorului general și răspunsul prim-președintelui înaltei curți de cassatiune și de justiție la 16 August 1866 cu un apendice. București 1866, 57 pagini numai 10 cr.

Aotele conferenței electorale a reprezentanților alegătorilor români din Ungaria și Transilvania, ținută în Sibiu la 1, 2 și 3 Iunie 1884. — Sibiu, 1884 84 pag. numai 20 cr.

Tesaur de Monumente istorice, atât din vechiu tipărite cât și manuscrise, cea mai mare parte străine, adunate, publicate cu prefațe și note ilustrate de **A. Papin Ilarianu.** (Tomul II. și III.) București 1864 à 1 fl. 50 cr.

Două raporturi de-ale acelor prefecți de legiuni românești, cari în anul 1848/9 au susținut luptele cu insurgenții unguri până la reîntrirea trupelor imperiale în Transilvania. — Sibiu 1884. 80 pagini numai 15 cr.

Istoria română pentru școalele primare de ambe sexele, de **Gr. G. Tocilescu** (carte aprobată și în special recomandată de onor. minister al cultelor și instrucț. publice). București 1887. — 300 pagini numai 40 cr.

Criticele „istorice“ ale lui Iosif Sterca de Kerpenyes scărmanate — informațiune tipărită ca manuscris de **George Barițiu.** Sibiu 1892. 22 pagini 5 cr.

Două drame familiare, lectură pentru tinerimea de sexul femeiesc. Sibiu 1891. 44 pag. numai 20 cr.